

og Penge altid satte ham, under en streng og ubevægelig Alvorsmaske. Nu og da strøg han sig med et rødt Silkelomme-tørklæde over sin høje Pande, der i kritiske Øjeblikke perlede af Sved; og vovede han sig en sjelden Gang efter samvittighedsfulde Overvejelser til et „Spurgt“, lukkede han samtidigt Øjnene, som om han i Stilhed tilføjede et: „I Jesu Navn“.

Ved hans højre Side sad Værten, Sogneraadsformand Jensen, og stred fortvivlet med Søvn. Han var en stor, tyk Bonde med et højtblussende Ansigt, hvorfra en blaarød Næse hang ned imod Munden som en Kalkunsnabel. Han var Egnens „rige Mand“, og baade hans Holdning og hans Klædedragt røbede, at han regnede sig for noget mere end en almindelig Bonde. Af sine medspillende tituleredes han ogsaa sædvanligvis „Proprietær Jensen“ eller Hr. Jensen; og i sin Glæde herover og over at have lært dette standsmæssige Spil „Lummer“, tillod han dem roligt at plukke ham, ja følte sig ligefrem smigret af deres griske Bejlen til hans Pengestykker og slængte Kronerne hen til dem med en munter Mine, som om han fodrede en Flok Grise.

Lige overfor Skolelæreren sad Dyrslæge Aggerbølle — en kraftig, bredskuldret Mand med et stort, rødbrunt Haar og Skæg, der hist og her var isprængt smaa Totter af graat. Han sad med Haanden under Hovedet, hensunken i mørk, sløv Grublen. Nu og da foer han sig skudrende med Haanden gennem sin buskede Manke og bankede sig paa Panden, mens han fremmulede bitre Forbandelser. Toddyerne var stegne ham til Hovedet, og han havde ikke været heldig denne Aften. Af Sogneraadsformandens Sølvskillinger havde kun en forsvindende Del fundet Vej til hans Vestelomme, — og for Dyrslæge Aggerbølle var Kortspil ikke som for de andre et behageligt Tidsfordriv, men en Kamp paa Liv og Død for Eksistensen.

Hver Formiddag drog denne haardt betrængte Mand ud fra sit Hjem i en lille, af Vejsmuds overstænket Gig, højtidelig opfyldt af et Løfte, han hver Morgen gjorde sig selv og sin Kone: at han vilde gøre en Rundrejse til alle sine Patienter. Men sjelden kom han længere end til den første Gaard, hvor der var Udsigt til at faa et Slag Kort og tjene Kontanter. Hans Liv var